

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

EL CONTROL OBRER

El Ministre del Treball de la República, donant compliment al disposat en un dels articles de la Constitució que s'està discutint, ha presentat, i ha fet públic, un projecte de Llei establint l'intervenció obrera en les indústries que estan compreses en les condicions que en aquell projecte es determinen.

Cap al Ministre del Treball la primacia d'haver presentat la primera de la innombrable sèrie de lleis complementàries que s'anuncien en la Constitució, i no podem dir que l'hagi guiat l'encert en la seva iniciativa, convertida en projecte de Llei, ja que no ha agradat el repetit projecte, a cap de les parts interessades —industrials i treballadors— i ni tan sols als que no tenen interessos directament relacionats amb els litigants dels conflictes del capital i el treball.

Les objeccions són encertades, al nostre entendre, perquè el projecte de Llei esmentat està redactat sense tenir en compte la realitat, sense considerar si era oportuna aquella disposició, ni, si per fi, complia la seva finalitat.

És oportuna aquella disposició? Les lleis deuen ésser filles de la necessitat i el desig, i entenem, que en qüestions d'aquesta naturalesa, el legislador no deu avançar-se a legislar sobre el què no hi ha un gran corrent d'opinió que en senti l'aspiració i cregui que amb aquesta satisfeta, se n'obté un profit indiscutible.

Això no ha passat amb l'intervenció obrera en les indústries que ample i generosament concedeix el Ministre en el seu projecte; la classe obrera sent necessitat de treball i de justícia, però no ha demanat una intervenció en els negocis —que hauria d'ésser a guanys i pèrdues per ésser justa— perquè no dubta que els patrons passen per moments greus de crisi, que fan que no puguin atendre moltes vegades les peticions que els hi són fetes per ells.

No ha passat desapercebuda a ningú la baixa de la nostra divisa monetària, i és ben públic i notori el gran nombre de comerços i indústries que han tancat les seves portes per manca de treball, o davant de declaracions de suspensions de pagaments i de fallides, com ho és també aiximateix, els repetits aplaçaments que deuen sol·licitar les cases més solvents per complir les seves obligacions... quan poden complir-les.

Manca també d'oportunitat la publicació del projecte de Llei, perquè la classe obrera no està preparada per complir la missió que li imposa aquella disposició qual legalització es propugna; les estadístiques amb l'eloqüència que les caracteritza, posen de manifest el gran nombre d'analfabets que hi ha a Espanya, molt superior al de molts altres països, i, si això succeeix —sabent com sabem que per desgràcia, el major nombre d'aquests analfabets es troben entre la gent obrera,— com s'ha pensat en portar al si dels Consells d'Administració, o a les deliberacions de les assemblees, a persones que no estaran prou capacitades per intervindre en les qüestions que hi deuen ésser sotmeses? És, senzillament, manca de coneixement de la realitat, que per colpidora que sigui, no per això deixa d'ésser menys certa.

Però compleix la seva finalitat —solucionar definitivament les qüestions entre el capital i els obrers— el tan repetit projecte de Llei? La contestació ens la donen les respostes de les Confederacions Regionals del Treball, amb les seves protestes davant de l'anunci de la futura Llei, i la campanya empresa per les Associacions Mercantils, que veuen amb temença i basarda la possibilitat d'alienes intervencions en la direcció i administració dels negocis industrials i comercials, no pas per tal d'evitar i solventar conflictes, sinó amb la possibilitat de crear-ne de nous i de més greus encara.

Vol dir això, que els elements productors vulguin defugir solucions armòniques en les qüestions amb els obrers? No, de cap manera; les classes mercantils i industrials es donen compte de l'importància de l'element obrer en els treballs, i no tenen el criteri anquilosat i reaccionari que hom ha volgut inculpar-los-hi; però el què no volen és l'aplicació d'una disposició que no respon al nostre caràcter, a la situació econòmica d'Espanya, a la cultura obrera i, en una paraula, a cap necessitat sentida que el projecte del Ministre vingui a satisfer.

En bon hora disposicions que millorin la situació de la classe obrera, que la capacitin i que la enalteixin, però de cap de les maneres que per un interès malentès, es vulgui desbaratar dintre de les organitzacions industrials i mercantils, el què és més important: la disciplina en els treballs.